

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

municipiul

Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Natalia Tucan,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în
ordinea contenciosului administrativ depusă de Natalia Tucan
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 03 mai 2016, prin care a
fost admis apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale,

c o n s t a t ă :

Natalia Tucan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în
ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de
Asigurări Sociale, solicitînd anularea deciziei organului teritorial al
Casei Naționale de Asigurări Sociale cu nr.2013/28/16995 din 12
septembrie 2013 cu privire la suspendarea plății pensiei pentru
perioada 01 octombrie 2013 și pînă la momentul actual.

În motivarea cererii a indicat că este beneficiară de pensie, stabilită
în conformitate cu art.43 alin.(1) al Legii cu privire la pensiile asigurării
sociale din 25.10.2006. În legătură cu traiul neîndelungat pe teritoriul
Federației Ruse (de la 21.04.2005 pînă la 20.08.2005), în țara indicată i-
a fost stabilită pensia pentru limita de vîrstă.

Începînd cu data de 20 august 2005 dînsa locușete pe teritoriul
Republicii Moldova și ca urmare are dreptul să fie asigurată cu pensie,
în corespundere cu normele de drept în vigoare.

Prin decizia organului teritorial al Casei Naționale de Asigurări
Sociale cu nr.2013/28/16995 din 12 septembrie 2013, recepționată de

Natalia Tucan la 05 noiembrie 2014, i-a fost suspendată plata pensiei în perioada 01 octombrie 2013 și pînă în prezent.

Consideră decizia în cauză ca fiind neîntemeiată, ori careva temeieri de drept și de fapt pentru suspendarea plăților nu există, însă cererea prealabilă adresată Casei Naționale de Asigurări Sociale a fost respinsă.

Prin hotărîrea Judecătorei Ceadîr-Lunga din 07 septembrie 2015 a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Tucan. A fost anulat ca ilegală în fond, fiind emisă cu încălcarea legii, decizia organului teritorial Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.2013/28/16995 din 12 septembrie 2013, cu privire la suspendarea plății pensiei în perioada de la 01 octombrie 2013 și pînă la momentul actual. A fost încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în bugetul statului taxa de stat în sumă de 100 (una sută) lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 03 mai 2016 a fost admis apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale. A fost casată integral hotărîrea Judecătorei Ceadîr-Lunga din 07 septembrie 2015 și emisă o nouă hotărîre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Tucan.

La 02 iulie 2016 Natalia Tucan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 03 mai 2016, solicitînd admiterea cererii, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii instanței de fond.

În motivarea cererii a indicat că aprecierile instanței de apel sunt eronate și neîntemeiate. Faptul că recurenta beneficiază concomitent de pensie pentru limita de vîrstă în 2 state nu poate fi considerat drept temei pentru a fi lipsită de acest drept în Republica Moldova, situația dată nefiind prevăzută de Legea cu privire la pensiile asigurării sociale.

Sușține că atît decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale, cît și decizia instanței de apel nu face careva referiri la normele de drept, iar trimiterile la acordul dintre Federația Rusă și Republica Moldova nu sunt aplicabile speței, în condițiile în care strămutarea pe de teritoriul Federației Ruse a dus la încetarea plăților în acest stat și servește drept temei pentru încasarea pensiei în Republica Moldova.

Analizînd temeierile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră recursul declarat de Natalia Tucan ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile invocate de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenței în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele invocate nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarate de Natalia Tucan.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas